

[Johan Nielsen.]

Ministeren skal vide, at vi på Færøerne i mellemkrigsårene havde tuberkulosen som en svøbe, som næppe noget andet samfund havde det, men det lykkedes os ved en effektiv folkeundersøgelse at komme den fuldstændig til livs. Som den første nationale enhed i verden kom vi tuberkulosen til livs. Vi har de eksperter deroppe endnu. Jeg plejer af og til at nævne her, at vi er så lykkelige, at vi kan sende eksperter til alle dele af riget. Det er min inderste overbevisning, at vi også vil give et nap.

For øvrigt appellerer jeg til presse, jeg appellerer til private, jeg appellerer til folketinget: sid ikke med hænderne i skødet og se tiden an, mens et helt folk rådner op. Det er ikke blot færinger, der kommer til Grønland, der kommer også folk andre steder fra Europa til Grønland, og jeg ved fra flere hold, at man er bitter på Danmark, og at man giver Danmark hele skylden, hvad jeg anser for ganske naturligt, for man sidder ikke med hænderne i skødet og ser på, at folk dør, og overlader til dem selv at gøre noget, når folk måske ikke selv har forstand på, hvor alvorligt det er. Derfor appellerer jeg endnu en gang: hjælp os til at rense Grønland for denne frygtelige svøbe.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg takker hr. Johan Nielsen, fordi han rejser spørgsmålet, og i særdeleshed for de sidste bemærkninger.

Det er da klart, at vi i ministeriet for Grønland er særdeles opmærksomme på hele denne problematik. Det er man i sundhedsstyrelsen, det er man hos de lægelige myndigheder i Grønland, men der skal altså også foretages en afvejning med hensyn til, hvor mange midler vi vil bruge på hvilke opgaver, fordi midlerne — det tror jeg er gået op for mange i dette land — jo ikke er ubegrænsede. Derfor er man nødsaget til at bruge midlerne i et afpasset forhold til hinanden over for de nødvendige sygdomsbekæmpende opgaver, man må begive sig ind i.

Jeg kan bare føje én ting til, som måske illustrerer allerbedst, at der gøres en stor indsats i Grønland, hvad hr. Johan Nielsen jo også anerkendte her fra talerstolen, nemlig at man i 1974 sendte, jeg tror, det var 23.000 eller 24.000 blodprøver fra Grønland

og ned til seruminstituttet til undersøgelse netop i et forsøg på at bekæmpe bl. a. syfilis i Grønland.

Johan Nielsen (S):

Jeg siger ministeren tak, også fordi han ikke blev vred på mig, fordi jeg gik så hårdt på ham. Jeg anser situationen i Grønland for at være så alvorlig i øjeblikket på det område, som vi her har drøftet, at alt andet må stilles i bero for at løse den opgave, det problem, som giver et grelt billede af os i udlandet, og som skaffer folk en lidelse, som er ganske uoverskuelig for dem, som ikke ved det.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Johan Nielsen, at vi i ministeriet for Grønland naturligvis vil være parat til at følge den udvikling, som er blevet beskrevet her fra talerstolen, med stor opmærksomhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Brusvang* (CD) til fiskeriministeren:

„Vil ministeren redegøre for årsagen til og omfanget af den destruktion af levnedsmidler, som for tiden finder sted i Danmark, samt hvad ministeren vil gøre for at undgå disse uanstændige destruktionsforanstaltninger for fremtiden, herunder hvorvidt ministeren vil indlede de eventuelt nødvendige forhandlinger med EF?“

(Spm. nr 49).

Skriftlig begrundelse.

Destruktion af fødevarer i et land, hvor husmoderen føler, at pengene ikke slår til, og i en verden, hvor mange mennesker sulter, er helt uacceptabel.

Spørgeren er opmærksom på, at destruktionsforanstaltningen helt eller delvis kan være en konsekvens af EF's markedsmechanisme. Ministeren bør derfor også redegøre for, om han i givet fald er villig til at indlede de fornødne forhandlinger med EF-myndighederne.

Der er EF-lande, der økonomisk er langt ringere stillet end Danmark, og hvor meddelelsen fra overflodslandet Danmark om dansk destruktion af fødemidler næsten